

מ"ת 311/03/15 - מדינת ישראל נגד מוראד מסארוה

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

מ"ת 311-03-15 מדינת ישראל נ' מסארוה
תיק חיצוני: 93027/2015

בפני	כב' השופטת מגי כהן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	מוראד מסארוה

החלטה

בפניי בקשה להורות על מימוש ערבויות של המשיב והערבה שניתנו להבטחת תנאי שחרורו של המשיב.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום בגין עבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה תקף שפקע ב- 2003 וללא ביטוח.

יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בית משפט זה הורה על מעצרו עד למתן החלטה אחרת תוך שליחה לתסקיר מעצר ובחינת מפקחים ע"י שרות המבחן.

על החלטה זו הוגש ערעור ובית משפט מחוזי הורה על שחרורו למעצר בית מלא בפיקוח שני מפקחים, הפקדת ערבות בסך 7,500 ₪ חתימת ערבות עצמית בסכום של 10,000 ₪ וחתימת ערבות צד ג' ע"י כל אחד מן המפקחים בסכום של 10,000 ₪ (ראה החלטת כב' השופטת מרשק מיום 15/3/13).

הערבויות מצויות בתיק בית משפט.

ביום 30/3/15 הוגשה בקשת מימוש הערבויות לאחר שהמשיב הפר לכאורה את תנאי המעצר בכך שביום 28/3/15 נתפס כשהוא מצוי ברחובה של העיר טיבה בשעות אחר הצהריים.

בדיון בבקשה התייצב המשיב והמפקחת, הגב' לידיה מסארוה ובא כוח.

המבקשת חזרה על בקשתה והגישה לעיונו של בית משפט דו"ח עיכוב, דו"ח פעולה, הודעת חשוד של המשיב ושל המפקחת.

ב"כ המשיב, אינו חולק על קיומה של ההפרה אולם טוען כי ההפרה אינה בוטה, לא התלוותה לה עבירה נוספת,

המשיב לא ניסה לברוח, מיד מסר את פרטיו, ובעצם מדובר בשיקול דעת פגום.

בנוגע למפקחת טוען עו"ד ג'אבר כי היא ישנה והאמינה כי המשיב נמצא בבית, מסרה גרסה שמסונכרנת עם גרסתו של המשיב על אף שלא תיאמו גרסה.

על כן לטענתו מדובר בהפרה מינורית ויש להסתפק באזהרה וערבות נוספת של המשיב ולא לחלט את ערבותה של המפקחת.

סעיף 51 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו 1996 קובע:

"שופט הדין בענינו של משוחרר בערובה, שהובא לפניו בשל הפרת תנאי מתנאי השחרור, רשאי להורות על חילוט הערבות, ואם התגבשה עילת מעצר, לעצרו או לשחררו בערובה בתנאים שיקבע"

כב' השופט מלצר, בבש"פ 3239/08 שוקרון נ' מדינת ישראל צ"ן:

"האמצעי של תנאי השחרור, ובייחוד של 'מעצר הבית', נועד להפחית, ככל האפשר, את הפגיעה בחירותם של הנאשמים שקיימת נגדם עילת המעצר. אולם כדי שניתן יהיה להשתמש באמצעי זה, יש צורך להבטיח כי הוא יהיה יעיל ומטרתו תושג. מוסד השחרור מן המעצר בתנאים מגבילים מבוסס על ההנחה שהנאשמים יקיימו את תנאי השחרור, בין היתר בשל החשש שההפרה תחזיר אותם למעצר. סלחנות מוגזמת להפרת תנאי השחרור עלולה לעודד בעקיפין את ההפרות, ובכך לפגום ביעילותו של האמצעי שקבע המחוקק כדי להגן על חירותו של הנאשם... דלדול כוחה של חלופת המעצר להשיג את מטרתה יוביל לצמצום האפשרות לעשות שימוש באמצעי זה, וכפועל-יוצא מכך יתגבר הכורח - הלא רצוי - להיזקק למעצר מלא מאחורי סורג וברית."

אוסף כי החילוט איננו חייב תמיד להיות מלא, ונתונה לבית המשפט הסמכות להורות, בנסיבות המתאימות, גם חילוט חלקי של הערובה.

בעניין זה על ביהמ"ש להתחשב בין היתר במהות האישומים נגד הנאשם ובטיב ההפרות של תנאי השחרור כך לדוגמה, כאשר הפרת תנאי השחרור איננה נחזית כחמורה באופייה ואיננה מלווה בביצוע עבירות נוספות, ייתכן שבית המשפט יראה לנכון להסתפק בחילוט חלקי של ערובה אף אין בכך די כדי להימנע כליל מחילוט הערבות.

במקרה אשר בפניו אין המשיב מכחיש כי הפר את תנאי השחרור, כך גם עולה מהחומר שצירפה המבקשת.

המדובר בפעם הראשונה בה מפר המשיב את תנאי שחרורו, הוא נימצא קרוב למקום מעצרו, מסר פרטיו והודה באופן מיידי.

באשר לערבה, מטיעוני ב"כ והחומר עולה כי לא עשתה מאמץ להבטיח שהמשיב לא יפר את תנאי מעצר הבית בהם היה נתון.

כב' השופט י' קדמי בב"ש 98/6278 יוסף סבן נ' מדינת ישראל התייחס לחילוט כספי הערבים וציין:

" ... ערבים חייבים לדעת ולהפנים, כי חתימה על ערבות שמשוחרר בערובה יקיים את תנאי שחרורו, אינה מקימה התחייבות ערטילאית, אלא מחויבות ממשית ומוחשית, שהרי ערבותם באה במקום סורגי הכלא ועליה מבוססת ההנחה שהסיכונים הכרוכים בשחרורו של חשוד או נאשם בערובה לא יתממשו."

אני סבורה כי התנהלותה של הערבה אינה מעידה על מאמצים מצידה למנוע מהמשיב להפר את תנאי מעצר הבית ומדובר בהתנהלות רשלנית.

לאחר ששקלתי כל הנתונים הנ"ל מצאתי להורות על חילוט מידתי לאור נסיבות המקרה.

על כן אני מורה על חילוט חלקי של 4,000 ₪ מההפקדה במזומן ו- 2,000 ₪ מערבות צד ג' של המפקחת לידיה מסארה.

המזכירות תשלח העתק החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשע"ה, 04 מאי 2015, בהעדר הצדדים.